

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11667/2023
17.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА из ..., кога заступа Срђан Алексић, адвокат из ..., против противника предлагача ЈП „Путеви Србије“ Београд, ради одређивања накнаде за експрописане непокретности, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 3655/22 од 26.01.2023. године, у седници одржаној 17.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 3655/22 од 26.01.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 3655/22 од 26.01.2023. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев предлагача за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Основног суда у Ваљеву Р1 99/22 од 29.09.2022. године, првим ставом изреке, одређена је новчана накнада за експрописано земљиште – кп. бр. .../..., КО ..., површине 21 ар 49м², кп. бр. .../... КО ..., површине 39м² и кп. бр. .../... КО ..., површине 2 ара 31м², све уписане у лист непокретности ... КО ..., за које је предлагачу признато право на новчану накнаду решењем Градске управе Града Ваљева – Одељење за имовинске послове и општу управу број 465-81/20-08 од 14.09.2020. године по цени од 1.200,00 динара / метар квадратни, што за површину експрописаних катастарских парцела сагласно власничком уделу предлагача износи 2.902.800,00 динара. Другим ставом изреке обавезан је противник предлагача да на име наведене новчане накнаде предлагачу исплати износ од 2.902,800,00 динара са законском затезном каматом од 16.03.2022. године до исплате. Трећим ставом изреке обавезан је противник предлагача да предлагачу накнади трошкове поступка у износу од 236.800,00 динара.

Решењем Вишег суда у Ваљеву Гж 3655/22 од 26.01.2023. године одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и потврђено решење Основног суда у

Ваљеву Р1 99/22 од 29.09.2022. године. Другим ставом изреке одлучено је да се трошкови другостепеног поступка не досуђују.

Против правноснажног решења донетог у другом степену противник предлагача је због погрешне примене материјалног права благовремено изјавио ревизију, са предлогом да се о истој одлучи као изузетној дозвољеној.

Одлучујући о изјављеној ревизији Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној.

Чланом 404. ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11 са изменама и допунама), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (први став). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија (други став).

По оцени Врховног суда нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, за одлучивање о посебној ревизији противника предлагача, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Спорно правно питање није од општег интереса већ је везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног правног односа пошто је утврђено да је планским документом извршена промена намене из пољопривредног у грађевинско земљиште, с тим што ова промена није евидентирана у катастру непокретности. Тржишна вредност непокретности утврђена је на начин који не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за грађевинско земљиште, израженог у судским одлукама Врховног суда и Уставног суда, по којима приликом одређивања висине накнаде суд није везан искључиво проценом пореске управе, на основу чега је у конкретном случају, вештачењем обављеним применом одговарајућих критеријума утврђена тржишна вредност експрописане непокретности у време пресуђења.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 420. став 2. ЗПП прописано је да ревизија против решења из става 1. овог члана (којим је поступак правноснажно окончан) није дозвољено у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Поступак је започет предлогом за одређивање накнаде за експрописану непокретност поднетим дана 29.10.2020. године, а побијана вредност спора износи 2.902.800,00 динара.

Како вредност спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, у вези са чланом 30. Закона о ванпарничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

Применом члана 154. ЗПП захтев предлагача за накнаду трошкова ревизијског поступка одбијен је као неоснован, јер састав одговора на ревизију није потребан трошак.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић